

[Teichert.]

af læretiden betyder en fordel for de unge, der er interesseret i at dygtiggøre sig på dette arbejdsfelt. Det er naturligvis et begrænset antal, der kan nyde godt af denne undervisning, men derfor er lovforslaget ikke mindre vigtigt. En samling af eleverne på den skole, der er opført i Nødebo for et par år siden, det var vel i 1963, kan kun være en fordel og sikre en ensartet undervisning og dermed et godt resultat.

Inden for socialdemokratiet kan vi ikke have noget imod, at titlen skovfoged ændres til skovtekniker. Når man snakker om fogder, er der jo mange minder, der i alt fald ikke gør det tiltrækkende for os at beholde den titel.

Denne nydannelse er dog ikke efter vor mening i sig selv en væsentlig forbedring af selve uddannelsen, og den kan ikke betyde en væsentlig merudgift, da skolen jo allerede ligger der med forstander og lærerkræfter. Det må være en meget stor fordel for de elever, der ønsker en stilling uden for skovvæsenet, f. eks. i trævarebranchen, at de kan få en uddannelse samlet og koncentreret som den, der her er tale om. Under den udvikling, vi er inde i, skal der nok være behov for den nye uddannelsesform og for de skovteknikere, der får den fornødne uddannelse.

Jeg vil gerne have lov til at stille et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister, og da det ikke vedrører dette lovforslag direkte, beder jeg om den højtærede formands tilladelse til at stille spørgsmålet til landbrugsministeren på denne måde: overvejer man ikke i fortsættelse af dette udmærkede lovforslag muligheden for en lignende uddannelse på landbrugsområdet? Vi har jo adskillige landbrugselever, der har udtalt ønske om at få en teknikeruddannelse netop med det samme formål for øje som det, der er tale om for skovteknikerne, så at det ikke skulle være nødvendigt at gå over landbohøjskolen og få en konsulentuddannelse, men i stedet for en slags teknikeruddannelse, der giver mulighed for at gå ind i virksomheder, som er beslægtet med landbruget. Det er altså det samme forhold, som gør sig gældende for skovteknikerne, at de ikke alene henvises til at gøre tjeneste i skovvæsenet, men kan gå ind i trævarebranchen. Der skulle også

være mulighed for en lignende uddannelse for landbrugets unge. Jeg har nogen føling med den interesse, der er til stede herfor blandt landbrugets unge, og derfor vil jeg gerne bede landbrugsministeren overveje denne mulighed.

I øvrigt anbefaler jeg gerne på mit partis vegne lovforslaget til velvillig behandling.

Ejner Kristensen: Med det foreliggende lovforslag om uddannelse af skovfogder eller skovteknikere, som de jo herefter kan benævnes, tror jeg, at den højtærede landbrugsminister imødekommer et længe næret ønske fra såvel skovbrugets folk som også fra de direkte impliceredes side, den danske skovfogedstand.

Den 60 år gamle ordning af skovfogeduddannelsen har vel stort set fungeret tilfredsstillende. Man har efter denne ordning kunnet uddanne en række af skovfogder, som med indsigt og faglig kunnen har gjort en værdifuld indsats i det danske skovbrug gennem årene. Når man nu desuagtet ønsker en omorganisering af uddannelsen og samtidig ønsker et nyt navn til betegnelse for dem, der fuldfører en sådan uddannelse, grunder det sig på ganske bestemte forhold.

For det første har man indvendt, at man under den hidtidige ordning ikke har kunnet gennemføre en uddannelse af så ensartet karakter som ønskeligt. Det er jo for øvrigt let forståeligt, at det må være således. Når undervisningen som hidtil er foregået på tre forskellige skovskoler eller skovdistrikter, vil uddannelsen naturligt blive præget af forholdene på det pågældende lærested. Det har man altså ønsket ændret, så undervisningen kunne få et mere ensartet præg.

For det andet foregår der jo i disse år inden for skovbruget — som for øvrigt også i landbruget — en mekanisering af det egentlige skovarbejde, som stiller store, nye krav om indsigt og faglig kunnen til den fremtidige skovfoged. Denne i egentligste forstand tekniske uddannelse tilgodeses vel også bedst og mest rationelt, når den maskinpark og andet teknisk udstyr, som er nødvendigt for undervisningen på disse områder, kan samles på ét sted. Disse ønsker om centralisering blev vel i nogen grad imødekommet ved oprettelsen af skovskolen i Nødebo i 1963, som gav muligheder for den større ensartethed i undervisningen,